

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Η ΤΙΓΡΕΙΣ ΤΗΣ ΙΝΔΟΚΙΝΑΣ

‘Ο ἐλεύθερος τῶν ιδιαγενῶν. Ή λατερία τους πρὸς τὰ αἰμεόρχα θηριά. Πρελήψεις καὶ δεισιδαιμονίες. Εἴσωφρενικές ἐπιγραφές. Καὶ πιὸ ἔξωφρινικὰ φυλακτά. Τα μουστάκια τῆς τύρεων, που...μεταβάλλενται σὲ τρεμερό θηλητήριο. Ερημώσις ἐλοχήληρων χωρών. Ένα κυνήγι τύρεων. Τέ δραματικό τέλος του. Στὸ βάθος του γκρεμού, κλπ. κλπ.

Φανταζεσθεν των και κατεσθεν πολιτικών οι κητηνοτρόφοι της μεγαλύτερης αὐτῆς χώρας, δύταν σὲ ωρασμένες ἐποχές του ἑτούς ή τίτροις κατεβάνοντας πενασμένες ὅπο τὰ βουνά τους στὰ χωμά, σὲ πυκνά κοπάδια, καὶ ἔγκαθιστανται κοντά στὰ θεοποτόνια καὶ στὰ λειβάδια, ἔτοιμοι νὰ χυμήσουν πάνω σὲ ζῶα καὶ σὲ ἀνθρώπους τόσους. Καὶ ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἰνδονησίας ζῶνται ἀκάμα σὲ πρωτόγονη κατάστασι καὶ δὲν ἔχονται οὔτε γελεμοφόδια, οὔτε καὶ τουφέκια για νὰ ἔξολθεγεύσουν τοὺς ἐπικινδυνούς αινιώδες ἔχθρούς, δρισκούνται στὴ διάθεσι τῶν αἰματοδότων τύρων.

Τὰ μόνα ἀμυντικά μέσα ποὺ διαθέτουν οἱ χωρικοὶ εἰνε ἡ παγίδες. Μᾶ ἡ τιγρεῖς εἶνε τόσο ἔξυπνες καὶ πονηρές, ὥστε Ερίσκοντα πάντοτε τὸν τρόπον' ἀποφένγουν ὅλες τις κακοτοπεῖς καὶ νὰ μὴ πέφτουν ἔωντανες ὅταν χέρια τῶν διωτῶν τους. Τὸ τρομερώτερο στην περίπτωσι σύνη εἶνε ὅτι, σὲ ὁμομένες περιφέρειες, οἱ μάγοι και οἱ ἱερεῖς θεωροῦν τις τιγρεῖς ἡώνα ιερά και...πλαγοδεύοντας στενούς θεωρούντας νὰ τις πηγάδουν! Κ' ἔτσι, οἱ Ἰγδοκινέζοι ἐλέπουν ὡς ἀπελήπται ἡ Ἑωή ἡ δική τους και τῶν παιδιών τους και νὰ κατασπαράσσωται τὸ κοπάδια τους, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικιάματα ἢ ἀμύνθονται-ἀφοῦ η ἀμύνα τους θεωρεῖται...μαρασί! Πολλοὶ περιγυνταί, ποιν γυμνοτες ἀλλ τὴν Ἰγδοκίνην, ἀναγρέψουν ὅτι τοις ἑνέδη νὰ περάσουν ἀπὸ χωριά ἐρημωμένα καθολικηρία, χωρὶς ἡ χρονικής και οταν πρώτησαν νὰ μάθουν ποιά συνυφορά πέρασε ἀπὸ σύντα τη μέσην, τους ἀποκριθήκαν ὅτι ἡ τιγρεῖς ἀνάγκασαν τοὺς κατοίκους—ὅσοι ὀλαβὴ ἔμεναν ξωτανοὶ—νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σπίτια τους και τὰ χωράφια τους και νὰ πάνε νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀλλοῦ!

μικρό παράπονο!...
Ο ταξειδιώτης μάλιστα μπορεί νά δή κρεωπασμένες έξω από τα σπίτια διάφορες έπιγραφές... άπευθυνόμενες πρός την τίγηση. Ο τύπος των έπιγραφών αντάνει ελεύθερη περίοδο.

νε ὁ ἐξῆς περίπον :
« Ὁ οὐκ εἰλαμπρότατε τίγοις, βα-
σιλῆτα τῶν ζώων, τὸ βασίλειό σου
ἀπλώνεται παντού δρουν δὲ θηλοις
σκοοστέει τὰς μάγτινες του. Εἴσαι δὲ

μόνος ἀντίπαλος τῶν Θεῶν ! Τὸ ἀναγνωρίζουμε καὶ τὸ πιστεύουμε ! Καταδέξονται, λοιπον, νῦν περάσσως μηροστά ἀπὸ αὐτὸν τὸ στίχι, χωρὶς νῦν τὸ βλάψιφν διόλυσον. Σὲ τούτη τὴν καλύβα μένοντι φύλοι σου και θυμασταὶ τῆς διηγήματός σου !...».

‘Η ἐπιγραφές αὐτές είναι κρεμασμένες σε ἐμφανή θέσι...για τα μπορέση...νά τις διαβάσῃ η τίγρις πού θὰ περάσῃ ἀπό ἕκει !

‘Η λατρεία ὅμως τῶν Ἰνδοκανέζων, τῶν Ἀνταριτῶν ιδίως, γιὰ τοὺς τίγρεις, ἔχει καὶ ἄλλην ἐκδηλώσεις, πολὺ περιεργεῖς. Οἱ κάτες τοῦ τῆς Ἰνδοκανίας ποτεύουν ὅπερ μὲ τὰ καποκανένα κόκκινα μᾶς τίγρεως γίνεται, ὑστερή ἀπὸ ἕνα καλὸ ἔρασμο, ἔνα ζυντὶ πον ἔχει τὴν ιδούστα τὰ νέα τὸ αἷμα, καὶ δίνη δυνάμα στοὺς γέρεος καὶ τὴν δεσποτείαν κάθει αὐτῆνεα. ‘Η σκάνδαλη αὐτὴ ποιεῖται πανάκεδα, σὰν χρυσάφι. Μὰ καὶ τὰ δόντια καὶ τὰ νύχια αὐτῶν τῶν σαρκοβόῶν θηρίων τερρούρια πολυτιμὰ φυλαγάτα. Οἱ τυχεροί, ποὺ ἔχουν τὰ μέσα γ' ἀγρούσσονται ἔνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ φυλαγάτα, τ' ἀσημώνων καὶ τὰ κηρεμῶν ἐπιδεικνύεις ἀπὸ τὸ λαϊκὸ τους. Βέβαιος ὅτι δὲν διατρέχουν πειά τὸν παραδοτικὸ κίνδυνο ἀπὸ ἀρρώστειες. ‘Εξάλλουν, ὁ ποιος κατέφερε νὰ αἰχμαλωτίσῃ ἢ ν' ἀγροάστη μιὰ μηρωμένη τηγανή, πιστεύει ὅτι δεν είχε πειά νὰ φέτασται σύτε νὰ τὸν σκοτώσουν, οὔτε νὰ τὸν κλέψουν, οὔτε καὶ νὰ τὸν πεστάλουν. Κανεὶς δέγι θὰ τολμούσε νὰ τὸν πειράζει, γιατὶ θὰ φοβότανε τὴν ἐκδικητὴν τὴν τιμωρία τῆς τίγρεως!

Σέ οδιόμενη πάλιν ἐποχή τοῦ ἔτους, παίρονται μὰ τρίχα ἀπὸ τὰ μουστάκια τῆς τίγρεως, ανοίγονται μὰ ἐντομῇ στὸ φύλοι ἐνὸς δένδρου μαυριπού, καὶ τεπθετῶν μέσα τὴν τρίχα αὐτῆς. "Υστεῖ" ἀπὸ τρεῖς μῆνες, καρπάζουν μὲν ἡμέραι τὴ φλούδα τοῦ μετεπιοῦ καὶ θράγουν ἀπὸ μέσα ἐναὶ δηλητηρώδῃ χυμῷ, ὃ δոπιός ἔχει τὴ δύναμι καθὼς πιστεύεται ὁ Ἀνανίταιος—νὰ φέρῃ κεραυνοβόλο θάνατο, χωρὶς ν' ἀφρήγη τὸ παφαμικὸ ἔχονς δηλητηρίου. Οἱ Ἰνδονησέζαι πιστεύουν τόσο σ' αὐτὸν το...θρύπλῳ, ὅπει ἐψήφισαν ὑμῶν ποὺ συναγορεύουν στοὺς κινηγόνδις τίγρεων, μὲ ποινὴ θανάτου, νὰ κόψουν ἐστον καὶ μὰ τρίχα ἀπὸ τὰ μουστάκια τῶν θηρίων ποὺ σκοτώσανε. Μόλις λειτόν, ἡ ἀχέκει πληφοφορηθεῖν, ὅτι σκοτωθῆται μὰ τίγρις, πηγαίνουν ἀμέσως ἐπὶ τόπουν καὶ κατένε μὲ μεγάλη ἐπημέδητηα τὰ μουστάκια τῆς—γιατὶ νὰ μὴ υποέρθει κανεὶς νὰ τὰ μεταβάλῃ σε δηλητήριο, διὰ τῆς μεθόδου ποὺ σάς πειρογράψαμε π-

* * *

“Ολοι ὅμως οἱ Ἰνδοκανέζοι δὲν αἰσθάνονται τὸν ἴδιο σεῖσσον για τὶς τίγρεις. Σὲ ωφαλόνες περι φρεύεις, στὶς ὀποίες μπόρεσαν νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ νὰ ἐπιθῆῃ ὁ ὄιωπακής πολιτισμός, οἱ κάτοικοι ποσπαθῶν μὲ κάθε μέσον νὰ αἷμαλοτίσουν ἢ νὰ ἔκπλοθεν σουν τὰ ἐπακίνδυνα αὐτά θηρία. Ἐπειδὴ δόμος τοὺς εἰνες ἀδύνατο νὰ λησμονήσουν ωμανένες προ-λήψεις, φιωμένες βαθείᾳ στὴ συνειδήσοι τους, φροντίζουσσες νὰ γηράσουσσον συχώρεσαν ἀπὸ τὶς τίγρεις ὅταν τὶς συλλάβονται ἢ τὶς

ποιησώσουν !
‘Η παγίδες πού στήνουν οι
Ανταρκτικαὶ γὰρ νὰ αἰχμαλωτίσουν
τὶς τίγρεις, εἶνε μεγάλοι λάκκοι,
σπεκαπέναι τοι μὲ καλοῖ δένδρων.
Οἱ λάκκοι εὐτὸι ἀνοίγονται κατὰ
τὸ μεσημέρι, ὅπαν ἡ τίγρεις, ζα-
λισμένης ἀπὸ τὸν ἥμιο, καυσοῦνται
στὶς φωλές τους. Τὸ δράδυν, οἱ
κυνηγοὶ μῆτραις ἔνα πάσσαλο
κοντὰ στὴν παγίδα καὶ δένουν σ'
αὐτὸν ἔνα πρόσθιο ἡ ἔνα γουρού-
ναί, που βὰ χειροπέδεν, για δό-
λωμα. Καὶ μόλις τὸ θηρίο κάνει
τὴν χυμάζη στὸ μαρκό ζῶο, πε-
στει μέρα απὸ λάκκο.

Συνά, οἱ Ἰνδονέζοι χρησιμοποιοῦν γινά παγίδες καὶ τεραστιαὶ κλονεῖα, μήκους τριάντα μέτρων καὶ ψηφους ἐξη ἔως ἐφτά, τὰ δόπια σπειράσσουν με κλαδιά,

‘Η τίγρις έπεσε σ’ έναν γκρεμό, μαζί μὲ τὸν κυνηγό, ποὺ κρατούσε
στὰ δόντια της....

τηρεῖς τίγρεις.

'Από τὴ σιγὴν ποὺ ή τίγρας θὰ δεσμῆ φυλακισμένη σ' αὐτὸς τὸ κλουβῖνο, ἔβαστας ἀπὸ τὸν κυνηγὸν ἀνὸ τὴν σκοτώσῃ η̄ ἀνὸ ἀποφύσῃ νὰ τὴν ἔξημεροφόδη. Τὶς περισσότερες δύως φοές, τὰ θηριά αὐτὰ τὰ σκοτώνον γιὰ νὰ ἐμπορευθοῦν τὸ δέρμα τους η̄ τὰ δόντια τους, ἐπειδὴ η̄ ἔξημέρωσι τους ἀπαιτεῖ πολλοὺς κόπους.

Οἱ Εὐρωπαῖοι τόλμησαν πρῶτοι νὰ κυνηγήσουν τίγρεις ἀπὸ κοντά. Καταλαβάνετε τάχα πόσον ἔτυχινόν νινεὶ τὸ κυνῆγι αὐτό. Αμέτρητος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν θαρραλέων κυνηγῶν ποὺ δρόκανε τρομερὸ θάνατο ἀπὸ τὸ δόντια τῶν σαρκοδόνων αὐτῶν θηρίων. Στὴν ἀρχή, μάλιστα, οἱ Εὐρωπαῖοι κυνηγοὶ διέτρεψαν κίνδυνο ὅχι μονάχα ἀπὸ τὶς τίγρεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ίθαγενεῖς, ποὺ ἔξαργωντο ὅταν ἐθύλων τὸν δέρματον μὲ τὸν δάναληγοντα τὸν ἡρῷον! Αὐτὸς ἀλλέπαλληλοι σχετικὰ δραματικά ἐπεισόδια, ποὺ ἐδημοσιογράφησαν ἀλλοτε, μεταξὺ Εὐρωπαίων καὶ Ἰνδοκινέζων, σᾶς ἀναφέρουμε ἔνα, τὸ πιο χαρακτηριστικό, ἐκεῖνο ποὺ δίνει μὲ τινὴν εἰκόνα τῆς ιδιαιτερωτῶν Ἀνανταῖων.

Στὰ 1874, ὁ γνῖς ἐνὸς πλουσίου 'Αγγέλον' ἐμπόδιον, ἀποκαταστημένον στὴν περιφέρεια Λάσος, συγκέντρωσε μᾶλιστα μερικοὺς φίλους του καὶ ἔγκανε γὰρ κυνηγήσουν τίγρεις, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς συντάσεις καὶ τὶς παρασκήνεις τῶν ίθαγενῶν ὑπηρετῶν τους νὰ μὴ κάνουν ἀπὸ τὸ 'ἔγκλημα'. 'Υστερὸς ἀπὸ μᾶλις ὥστα κυπαρισσίας πορειαὶ ἀνάμεσος σ' ἓνα πυκνὸ δάσος, στὸ ὅποιο εἶχαν πληροφορηθῆ τοις ζῶν τίγρεις, οἱ γεραιοὶ Εὐρωπαῖοι ἀνεκάλυψαν τέλος ἔνα θηρίο ποὺ περιφέρεται ἀνήσυχο, σὰν νὰ εἴχε διασθαθῆ τὸν κίνδυνο. Οἱ κυνηγοὶ, κυνηγτήκαν πάσιον ἀπὸ κάτια δένδρα καὶ περιώναν τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ πυσθοδήσουν τὴν τίγρη σ' αὐτή, ἀφ' ἐνὸς πάντα νὰ τὴν ἀποτελεώνων ἀμέσως καὶ ἀφ' ἐτέρουν γιὰ νὰ μὴ καταστρέψουν τὸ ώδιο δέρμα της...

Ζαρνικά δίως, ὀπτήγησαν γύρω τους ἄγοις πολεμικές κορυγές καὶ μᾶλιστα κανονίχαι ἀπὸ ἄγνωστα μονικά δργανα. 'Ο θόρυβος αὐτὸς ἔγαγεν γιὰ καλὰ τὴν τίγρη, η̄ ποτία ἀγούσε νὰ χρηστήσῃ καὶ νὰ εφεδέη. μονυκοίςταντας ἀπεισία. Οἱ Εὐρωπαῖοι κατάλειψαν τὸ στόλο τοῦ 'Ανανταῖον τῆς περιφέρειας, εἰδοποιημένους ἀπὸ τὸν ὑπρότερον, τοὺς παουκολούθησαν καὶ ἔκαναν ἡλικίαν τὴν τίγρας, γιὰ νὰ ἐσθίσουν πεντόστερο τὰ θηριά πατοῦ τὸν κυνηγῶν καὶ νὰ νάχουν οἱ λευκοί τὴν υποχρομία τους... Καὶ ἀποφάσισαν νὰ σκοτῶσουν ὅποιος, ἀδιαφορῶντας ἀνὸ τοῦ γαλάζων δένδρου. Δέν είχαν ὅμως ὑπολογίσει οὐτε τὴ δάναων, οὐτε καὶ τὴν εὐκινησία τῆς τίγρεως. Μόλις λοιπὸν τὸ θηρίο τὸν ελέδε νὰ γεινινεὶ ἀπὸ τὸν κυνηφῶντα τους, ἔκανε μ' ἔνα τεράστιο ἀλμα τὰ δεκαπέντε μέτρα ποὺ τὸ χώριζαν ἀπὸ τὸν κυνηγόν, ἔπεισε πάνω τους, ἀποπλέει τὸν ἔνα ἀπὸ αὐτὸν σὰν δρόμου στὰ δόντια του—τὸ γνιὸ τοῦ ἐμπόδιου—καὶ ἦταν δέσμειος στὰ πόδια... Ἐνδιάμορφος ἔτερες, ἔπεισε σ' ἔναν τρομερό, τὸν δόπιο δὲν είδε, ἐπειδὴ τῆς τὸν ἔκρυψε τὸ σῶμα τοῦ 'Αγγλον.

Κεὶ οἱ 'Ινδοκινέζοι μάζεψαν ἀργότερο απ' τὸ έθαμος τοῦ γκρεμοῦ τὰ δύο πτώματα, ποὺ είχαν γίνει λυδόμα. Μᾶ ἐνὸς ἔκαναν μεγαλωπρὴν κηδεία τῆς τίγρεως, σκέπτασαν μὲ πέτρες τὰ λείφατα τοῦ Εὐρωπαίου κυνηγοῦ, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν, ἔστω καὶ τεκμόρ. ἐπειδὴ ἔτησε νὰ θλάψῃ ἔνα τερό!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ

Μιὰ μέρα—γρόφει μιὰ Βερολινέζικη ἐφημερίδα τοῦ 1896—βιὰ ἔξαιρετικά ὠραία νέα μέθυσε απ' τὶς μπρόδες, ποὺ ἤπιε σὲ κάπι ποιο σίκογενειακὸ γλέντι. Είπε στὴ μητέρα της, διὰ εἴχε ζαλισθῆ καὶ πῆρε τὴν ἀδειὰ νὰ κατεβῇ στὸν κήπο νὰ πάρῃ δέργα. 'Η νέα ὄμως δὲν ἔμεινε μέσα στὸν κήπο παρὰ δέργη ἔξω στὸ δρόμο γιὰ νὰ διατελέσῃ περιστέρεο.

Καθώς περνοῦσαν ὄμως μπρόστα απ' τὰ ἀνάκτορα τοῦ αὐτοκράτορος, είδε τὸν σπουδού, κάπιο στρατιώτη γεροδεμένο ποὺ τὸν λέγανε Βέντζελ καὶ τὸν φύναξε, ἀνοίγοντας τὰ χέρια της γιὰ τὸν, ἀγκαλιάσσει:

—Ἐσένα δύων!

Ο στρατιώτης τῆς συνέστησε ἐπανειλημμένως νὰ τὸν ἀφήσῃ η̄ συνοχήν. 'Εκείνη ὄμως προσεβλήθη ἀπὸ τὴν ἀρνησία τουν. Γίνηκε ἔξω φρεάτων καὶ τὸν ἀρνιάς απ' τὸ λαμπό νὰ τὸν πνίξῃ. 'Ο Βέντζελ τότε θύμωσε καὶ αὐτός, σήμανε τὸ δόπιο του καὶ τῆς καταφέρει ἔνα γερό χτυπήμα τακαφέλας καὶ τὴν σφράσεις κάπως αἰμόφυρτη.

Η δυντονισμένη νέα, ποὺ τὴν λέγανε Λουΐζα Κόν, πρὶν τὴν παρέφαν, ἀκόμη στὸ νοσοκομεῖο τίχειεξεψήσει...

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ MONAKO

[Αν τοὺς ἔβλεπεν η Σεμίραμις...]

"Ἐγα ἀπὸ τὰ ἐπτὰ θαύματα τοῦ δοχαίου κόσμου, ποὺ ἔμεις οἱ μεταγενέστεροι τὰ θευμάζουμε χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ τὰ ξαναπριάζουμε, ἡταν καὶ εἰς κρεμαστοὶ κήποι τῆς Βασιλῶνος. Οἱ κήποι αὐτοὶ κηρύχτησαν γίρων ἀπὸ τὸ έσαυλικὸ παλάτι, ησαν φυτεύμενοι σὲ ἀπέραντες ταράσσες καὶ ἀποτελούσαν τὸ καύπι τῆς Σεμίραμιδος, τῆς γυναικὸς τοῦ έσαυλεως Νίνου, ποὺ είχε προστάξει νὰ τοὺς φτιάσουν καὶ εἶχε ἐπιστατῆσει στὴν φύτευσί τους καὶ στὴν καλλιέργεια τους.

"Αν λοιπὸν κατὰ τύχην ἡ έσαυλισσα Σεμίραμις ἐψυνοῦσε σήμερα ἀπὸ τὸν χιλιόχρονο ὄπιο της, ἔκανε ἔνα ταξιδιώτικο στὴν Μεσόγειο καὶ ἐπισκέπτοταν τὸ Μόντε Κάρολο—ὅπι έβέσαια γιὰ νὰ παίξη στὸ καζίνο του—θὰ ξεφώνειε έλεοντας τὸν κρεμαστούς τον κήποντας:

—Τί ησαν οἱ δικοὶ μου κρεμαστοὶ κήποι τῆς Βασιλῶνος μποστά σ' αὐτὸς τὸ ἀληθινὸ θαύμα, τοὺς κρεμαστοὺς κήπους τοῦ Μοναρχοῦ!

Κι η̄ ἀλήθεια εἶνε, διὰ σ' δόλοκληρη τὴν Εὐρώπη καὶ στὴν 'Αυερικὴ ἀκόμη δὲν ὑπάρχει ὅλος κήπος ποὺ νὰ συγκρίνεται μὲ τὸν κήπο τοῦ Μοναρχοῦ ὃς ποδὸς τὴν ώραιά θέα του, τὴν σπανιότητα τῶν φυτῶν του καὶ τὴν μοναδική του διαδρούματος.

"Αρκεῖ νὰ πέψῃ, διὰ σ' δικοὶ αὐτὸς εἶνε δόλοκληρος φυτεμένος ἐπάνω σ' ἔναν υπότομο θράχο, ψυρωτὸ τρακακούσιων μέτρων, ποὺ σχηματίζει εἰκόνητο κού ποτὶ σ' αὐτὸς δὲν είνε φυτεμένα ἄλλα φυτά, παρὰ μονάχα κάπιο καὶ κακοειδῆ.

Μὲ ἀπρόγιαστους κόπους καὶ ἀσύλλημας δαπάνες δημιουργήθηκε ἐπάνω στὸν ἀπόκειμα καὶ ἀγρονομικὸ αὐτὸς περιβόλι.

Οἱ κάπτοι, όπως ἔρουμε, εἶνε τὰ ἀγκαθωτά καὶ περίεογα ἐκεῖνα φυτά, ποὺ είναι τὰ μόδας ως φυτά πολυτελείας. Καὶ ποτοῦν ὑπαρξία νὰ λέσσουν τὶς τιμές τοῦ σαλονιοῦ, οἱ κάπτοι ἡσαν γνωστοὶ σὲ μᾶς η̄ μάλλον δύν εἰδη κάπτον, η̄ περιφρυμές τρακακούσιων, ποὺ χρησιμεύουν γιὰ φράγτες στὰ κτήματα καὶ εἰς μεγαλοπρεπεῖς ἀθλάστατοι. 'Εκτὸς ώμως ἀπ' αὐτὸς τὰ δύν εἰδη, ὑπάρχουν ἄλλα 1500 εἶδον κάπτων καὶ μῆλα ποπούσιονταί ποτὲ τὸ Νότιο 'Αυερική καὶ ίδιων ἀπὸ τὸ Μεξικό. Μόνον ἔνα εἶδος κάπτον εἶσται καὶ μεγαλώνουν μοναχά τους. Χρειάζονται απειρεῖς φροτίδες καὶ ἔξαιρετικά προστικτικά καλλιέργεια. Μία δόλοκληρη σποτιά αὐτὸς κηπουνοῦν εἶνε ἐποχογιανένη μὲ τὴν καλλιέργεια τοῦ Μόντε Κάρολο καὶ δύοις αὐτοῖς πρόπειρε νὰ κατέχουν ἀμοσοβατικὲς ίκανοτήτες, γιατὶ τὸ φυτέ είνε φυτούμενον στὶς πολὺ ἀπότομες ἀκρεῖς τῶν θράχων, σὲ μοιαζεῖς στὸν πόδιον τοῦ θράχωνος ἀλλὰ 1500 εἶδον κάπτων καὶ μῆλα ποπούσιονταί ποτὲ τὸ Νότιο 'Αυερική; Ηθέλουμε τοῦ μοναρχοῦ τοῦ Μοναρχοῦ φαίνονται ἀπ' ἐκεῖ, μὲ τὰ καζίνη τους καὶ τὰ πλάτια της, καθὼς καὶ ἡ Μεσόγειος σὲ ὅλο της τὸ έθαβο.

Χιλιάδες ἐπισκέπτες πηγαδίουν κάπτον μέρα καὶ ἐπισκέπτονται τὸν ἔξιτικο αὐτὸν κήπο. Συνοδεύονται δὲ ἀγρυπναὶ ἀπὸ τοὺς παρασκολούθουν σὲ κάπτον τὸν έσαυλον καὶ τὸν φύναξε, ἀνοίγοντας τὰ κάρη τὸν γένος δύονταί ποτὲ περιβόλιον καὶ τὸν βαναύσον δύο πονάγει τὸν πλεύτον καὶ τὴν θρωματητὴν τῶν φυτῶν του, δύλλει καὶ τὴν λαυρητὴ θέα ποιεῖ μαλώνεται κάπτον αὐτὸς τὰ πόδια του καὶ προστάτει στὰ μάτια του. 'Ολόκληρη η̄ πόλις τοῦ Μόντε Κάρολο φαίνονται ἀπ' ἐκεῖ, μὲ τὰ καζίνη τους καὶ τὰ πλάτια της, καθὼς καὶ ἡ Μεσόγειος σὲ ὅλο της τὸ έθαβο.

Χιλιάδες ἐπισκέπτες πηγαδίουν κάπτον μέρα καὶ ἐπισκέπτονται τὸν ἔξιτικο αὐτὸν κήπο. Συνοδεύονται δὲ ἀγρυπναὶ ἀπὸ τοὺς παρασκολούθουν σὲ κάπτον τὸν έσαυλον καὶ τὸν φύναξε, ἀνοίγοντας τὰ κάρη τὸν γένος δύονταί ποτὲ περιβόλιον καὶ τὸν βαναύσον δύο πονάγει τὸν πλεύτον καὶ τὴν θρωματητὴν τῶν φυτῶν του, δύλλει καὶ τὴν λαυρητὴ θέα ποιεῖ μαλώνεται κάπτον αὐτὸς τὰ πόδια του καὶ προστάτει στὰ μάτια του. 'Ολόκληρη η̄ πόλις τοῦ Μόντε Κάρολο φαίνονται ἀπ' ἐκεῖ, μὲ τὰ καζίνη τους καὶ τὰ πλάτια της, καθὼς καὶ ἡ Μεσόγειος σὲ ὅλο της τὸ έθαβο.

"Ετοι, οἱ κρεμαστοὶ κήποι τοῦ Μοναρχοῦ είναι ἔνα ποτὲ ἐπτὰ θαύματα—όπως εἴπαμε—ή ἀοχήπια Σεμίραμις, θὰ ποσανίζει διὰ τὴν ζήλεια της, ἀλλὰ θ' ἀναγνώριζε, ωστόσο, διὰ τοὺς κήποι αὐτοῖς εἶνε ἀνώτεροι αὐτὸς τὸν δικούς της.

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

Ψηλὸς δὲν είναι μονάχα ἔκεινος ποὺ φτάνει τὸ μῆλο στὴ μηλιά, ἀλλὰ θ' ἔκεινος ποὺ μετεφερεῖ νὰ τὸ κόψῃ.

Ίσπαν ικ η π α ο i μ i π

Μήνης επικητεῖς διασκεδάσεις, ἀλλὰ ἔσσο πάντοτε ἔτοιμος γιὰ γάδισκεδάσης.

Οἱ υωροὶ ἀς συζητοῦν περὶ πολιτευμάτων. Σὲ μένα είλεται ἀρκετή

η̄ καλὴ διατήξη.

Μα κώ λε ν